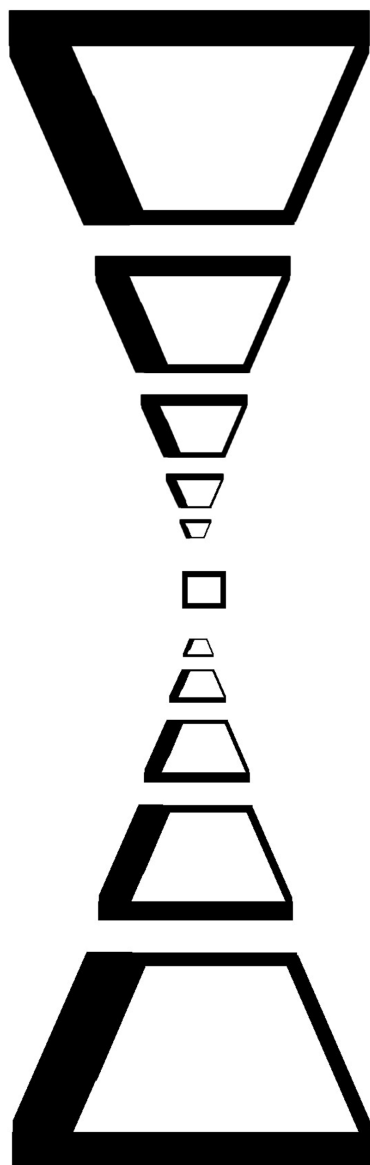

ANA GALANT

SELEKTIVNA MEMORIJA

Se ča se domišljan je
liepo teplo vrieme i tepal vetar
ki je puhlja
*(a zima je bila, sad znan, i se mokro
od snega)*
i da smo bili samo nas dva va velen grade
*(samo čekaj, ni bilo tako kasno, a i subota je bila,
veli grad, nekega je muoralo bit)*
i da je dugo duralo dok smo pasali ta puot do doma
(ku propensaš bolje, već od uri ni moglo pasat).

A one njigove plave oči
(šunjina, škuro je bilo i napret si gledala ot srama)
i smieh
(ma ča te ni razjadi anke za nešto?!)
i vlasi bjondi
(bareto je nosi, minja!)
ne zabin nikat.

Sega se domišljan kako da je bilo čiera!
(Čier je bi utorak, ča ne?)